

områder, hvad enten de er på 6 eller 12 sømil, behandlet efter ganske samme regler og ud fra ganske samme forudsætninger hvilende på det princip, at traditionelt fiskeri overalt på undtagelsesområderne skal anerkendes for alle EF-borgere i det omfang, det hidtil har været udøvet af disse, og uanset hvor disse er bosat i det enkelte land. Det er her fuldstændig ligegyldigt, om det drejer sig om en bornholmsk fiskers fiskeri ved den jyske vestkyst, en sydengelsk fiskers fiskeri ved Skotland eller eksempelvis traditionelt fiskeri udøvet af en udenfor Boulogne-området hjemmehørende fransk fisker i Boulogne-området. I forbindelse med sidstnævnte eksempel henvises til den ordning, der fra fransk side er truffet i overensstemmelse med EF-traktaten, hvorefter sådanne udenbys franske fiskere fortsat kan udøve deres sæsonmæssige traditionelle fiskeri i Boulogne-området. For os er der heller ikke tvivl om, at hvis Norge var kommet i Fællesmarkedet var det fra norsk fiskeris side en forudsætning, at sydnorske fiskere ikke udelukkes fra beskyttelsesområdet ved Nordnorge, idet vi herved bemærker, at Norges Fiskarlag overfor os har givet klart udtryk for, at denne organisation havde garantier for, at sådan udelukkelse af sydnorske fiskere ikke fandt sted ved evt. norsk indtræden i fællesmarkedet.

Det afgørende punkt er herefter for Grønlands vedkommende det i fiskeriministerens ovennævnte besvarelse og særlig i slutningen til underbilaget til hans besvarelse anførte forhold, hvorefter EF-traktaten ifølge sit indhold skulle udelukke traditionelt syddansk fiskeri ved Grønland som følge af eksistensen af en helt speciel udelukkelsesordning for Syddanmark, UK, Tyskland og Frankrig krævet af EF. Det er nemlig nu i denne redegørelse fra fiskeriministeren og altså efter afstemningsdagen oplyst, at en sådan særordning skulle foreligge som led i en handel mellem på den ene side Danmark og på den anden side UK, Tyskland og Frankrig om ophør pr. 31. maj 1973 af disse særlige landes i øvrigt ganske betydningsløse traktatmæssige særrettigheder til at drive fiskeri i et begrænset omfang ved Grønland. Danmarks modydelse heroverfor skulle være en dansk forpligtelse til generelt at udelukke syddanske statsborgere fra tra-

ditionelt fiskeri på hele det danske fiskeriterritorium ved Grønland.

Formuleringen af EF-traktatens artikler 100 og 101 er imidlertid for det første sket på en sådan måde, at der intet konkret siges om denne handel, og den særlige syddanske udelukkelsesordning vil således i hvert fald kun forudsætningsvis kunne udledes af traktaten.

Men ej heller den i artikel 100, stk. 1 i. f. indeholdte særlige tilføjelse om, at syddanske fiskere kan fortsætte fiskeri ved Grønland i indtil 5 år, kan efter sin formulering og placering i teksten sigte blot forudsætningsvis på andet end en begunstigelse for fiskere, der *ikke* ved Grønland har drevet traditionelt fiskeri af den i indledningen af artikel 100, stk. 1, definerede art, og en direkte henvendelse fra Dansk Fiskeriforening til fællesmarkedskommissionen har kun kunnet bestyrke os i vor opfattelse heraf. Kommissionen synes således ikke at vedkende sig den indgående handel som foretaget i EF's regie — endsige med de af fiskeriministeren indfortolkede danske særvirkninger.

Dansk Fiskeriforening må således fastholde, at en speciel udelukkelse, for så vidt angår det syddanske traditionelle fiskeri ved Grønland i henhold til det foreliggende lovforslag, hverken er i overensstemmelse med EF-traktatens tekst eller dens forudsætninger, og at den omstændighed, at visse af de lande, der i begrænset omfang på traktatmæssigt grundlag fisker eller tidligere har fisket ved Grønland, nemlig UK, Tyskland og Frankrig, har ydet Danmark små konkrete eller formelle indrømmelser, ikke traktatmæssigt forpligter hverken EF eller det danske folketing overfor EF til glat væk at udelukke syddanske statsborgere fra fiskeri ved Grønland i det omfang de i kraft af deres statsborgerskab hidtil har drevet det.

Tværtimod må formodningen være for en EF-forpligtelse til *ikke* at iværksætte en sådan udelukkelse under den gældende fællesfiskeriforening, i hvilken ingen udelukkelsesordning hverken for Syddanmark eller i øvrigt for det daværende kandidatland Norge kan være inkorporeret. Dette fremgår efter vor formening også modsætningsvis af tiltrædelsestraktatens artikel 100, afsnit 2, der alene fastlægger forholdet med hensyn